

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 maj 2017
Nr. ref.:RK 1057/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI44/16

Parashtrues

Biljana Topko

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës – Kolegjit të Apelit të Agjencisë Kosovare të Pronës, GSK-KPA-A-225/13, të 4 shtatorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Biljana Topko nga Beogradi, Republika e Serbisë (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës – Kolegjit të Apelit të Agjencisë Kosovare të Pronës (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit), GSK-KPA-së-A-225/13, të 4 shtatorit 2015.
3. Vendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtrueses së kërkesës më 6 nëntor 2015.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtrueses së kërkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt], nenin 13 [E drejta për zgjidhje efektive] dhe nenin 1 të Protokollit 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 2 mars 2016, parashtruesja e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 14 prill 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
8. Më 26 prill 2016, Gjykata njoftoi parashtruesen për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Kolegjit të Apelit.
9. Më 13 janar 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues kryesues të Kolegjit shqyrtues, në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili më 9 shtator 2016, dha dorëheqje si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese.
10. Më 31 mars 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 23 janar 1997, parashtruesja e kërkesës me Aktvendimin (Oz. nr. 351-106) e Komunës së Suharekës mori ngastër për përdorim të përkohshëm, si dhe leje për ndërtimin e objektit të përkohshëm montues (garazh) në të njëjtën ngastër.
12. Pas kësaj, parashtruesja e kërkesës në pronën e lartpërmendur lëndore ndërtoi një objekt montues dhe e shfrytëzoi pa pengesë deri në vitin 1999.
13. Më 5 dhjetor 2006, parashtruesja paraqiti kërkesë në Komisionin e Kërkesave Pronësore të Agjencisë Kosovare të Pronës (në tekstin e mëtejme: KKPK) duke kërkuar mbrojtjen e të drejtës pronësore të pronës lëndore, të cilën ia kanë dhënë përkohësisht me aktvendimin e lartpërmendur.
14. Më 14 dhjetor 2012, KKPK-ja (me Vendimin KPCC/D/C184/2012) e refuzoi kërkesën e parashtrueses për shkak të mungesës së juridiksionit, duke konsideruar se prona e kontestuar nuk bie në kategorinë e pasurive të patundshme. KKPK-ja në arsyetimin e aktgjykimit të vet, thekson, *inter alia*, që:

“[...] Në bazë të aktvendimit, Komuna e Suharekës parashtruesja e kërkesës ka pasur të drejtë të shfrytëzojë pronën lëndore vetëm përkohësisht dhe ka marrë lejen për ndërtim vetëm të objektit montues në atë pronë. Për atë arsye kërkesa ka të bëjë me pronën e luajtshme, e jo me pasuri të paluajtshme private për çka KKPK nuk është kompetent [...] Kërkesat u refuzuan për shkak se nuk janë nën juridiksionin e komisionit, ose për arsye procedurale, dhe jo për shkak se janë pa merita, mund të zgjidhen në gjykatat vendore në përputhje me ligjet në fuqi [...].”

15. Më 25 korrik 2013, parashtruesja e kërkesës paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit kundër vendimit të KKPK-së.
16. Më 4 shtator 2015, Kolegji i Apelit (me Aktgjykimin GSK-KPA-A-225/13) e refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar dhe e vërtetoi vendimin e KKPK-së. Kolegji i Apelit në arsyetimin e vet, thekson, *inter alia*, se:

“[...] aktvendimi mbi dhënien dhe leja e ndërtimit përmbajnë vetëm lejen e ndërtimit të objektit të tipit montazh. Prandaj, garazha nuk mund të shikohet si pasuri e paluajtshme, sepse nëse dikush e merr lejen e ndërtimit të ndërtojë vetëm objektin montues të karakterit të përkohshëm, nuk mund të ketë lejen të ndërtojë objekt të përhershëm prej materialit të fortë [...].”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

17. Parashtruesja e kërkesës pretendon se në procedurat para gjykatave të rregullta ka pasur shkelje të së drejtës për mjet efektiv juridik, në gjykim të drejtë dhe të paanshëm, në mbrojtjen e pronës dhe mbrojtjen gjyqësore të të drejtave, të

cilat janë të garantuara me Kushtetutë, KEDNJ dhe me marrëveshjet ndërkombëtare.

18. Parashtruesja e kërkesës më tej thekson se ka pasur shkelje për shkak se organet kompetente në lidhje me kërkesën e saj nuk kanë vepruar në mënyrë të duhur dhe në mënyrën e përcaktuar me ligj.
19. Parashtruesja kërkon nga Gjykata “*të prish aktgjykimin e Kolegjit të Apelit për konteste të AKP të Gjykatës Supreme të Kosovës GSK-KPA-A 225/13 të dt. 04.09.2015 dhe të AKP në lëndën KPA 14816 (KPCC/D/C/184/2012 të dt. 14.12.2012 dhe ti urdhërohet AKP dhe Gjykatës që në procesin e përsëritur të ndërmarrin të gjitha veprimet e nevojshme juridike dhe faktike në përputhje me ligjin, gjegjësisht të pranojnë kërkesën e parashtrueses dhe ti mundësojnë kthimin e pronës.*”

Pranueshmëria e kërkesës

20. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
21. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

22. Gjykata i referohet edhe nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

23. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

24. Gjykata vëren se pretendimet e parashtrueses së kërkesës mund të përmbliidhen në:
- (i) shkeljet e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së dhe nenet e tjerë të Kushtetutës;
  - (ii) shkeljet e nenit 46 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së në lidhje me nenet e tjera.

(i) Shkeljet e pretenduara të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së dhe të ndërlidhura me nenet e tjera

25. Gjykata i referohet nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, i cili përcakton se:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet [...] brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”

26. Gjykata i referohet nenit 6.1 të KEDNJ-së, i cili përcakton:

“Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht [...] nga një gjykatë.”

27. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh nenin 13 të KEDNJ-së, i cili përcakton:

“Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare.”

28. Parashtruesja e kërkesës pretendon se “shkelja ka ndodhur për shkak se organet kompetente në rastin e kërkesës së saj nuk kanë vepruar në mënyrë të drejtë dhe në mënyrën e përcaktuar me ligj”, në kundërshtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 6 të KEDNJ-së.

29. Gjykata vëren se çështja kryesore që u ngrit në gjykatat e rregullta ishte çështje e “vërtetimit të së drejtës në pronë”. KKPK-ja (me Vendimin KPCC/D/C184/2012) arsyetoi se në këtë rast, kërkesa u refuzua për shkak se prona në fjalë nuk bie në kategorinë e pasurisë së paluajtshme, dhe se zgjidhja e kontesteve të tilla është nën juridiksionin e gjykatave vendore.

30. Një përfundim i tillë i KKPK-së është mbështetur nga Kolegji i Apelit (me Aktgjykimin GSK-KPA-A 225/13). Kolegji i Apelit në arsyetimin e aktgjykimit të vet, *inter alia*, thekson se: “aktvendimi mbi dhënien dhe leja e ndërtimit përmbajnë vetëm lejen e ndërtimit të objektit të tipit montazh. Prandaj, garazha nuk mund të shikohet si pasuri e paluajtshme, sepse nëse dikush e merr lejen e ndërtimit të ndërtojë vetëm objektin montues të karakterit të përkohshëm, nuk mund të ketë lejen të ndërtojë objekt të përhershëm prej materialit të fortë.”
31. Gjykata konsideron se parashtruesja e kërkesës është përpjekur ta ndërtojë rastin e saj në baza ligjore, përkatësisht në interpretimin e gabuar të ligjeve përkatëse nga gjykatat e rregullta, si dhe në vlerësimin e gabuar të provave.
32. Gjykata përsërit se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e fakteve apo të ligjit që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta me rastin e vlerësimit të provave apo aplikimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa ato të mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Parashtruesi i kërkesës duhet të paraqesë argument të arsyetuar dhe pretendim bindës kur pretendon se një autoritet publik ka shkelur të drejtat dhe liritë kushtetuese të mbrojtura me Kushtetutë.
33. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu përsërit se roli i Gjykatës Kushtetuese është për të siguruar respektimin e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe me instrumentet tjera ligjore dhe prandaj nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (shih, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96. GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtruesit e kërkesës: *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendimi për papranueshmërinë, të 16 dhjetorit 2011).
34. Gjykata konsideron se të gjitha argumentet e parashtrueses së kërkesës, të cilat ishin të rëndësishme për zgjidhjen e kontestit, ishin dëgjuar dhe shqyrtuar në mënyrë të duhur nga gjykatat, se arsyet materiale dhe ligjore për vendimin që ata e kontestojnë janë prezantuar në detaje dhe, se procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre, ishin të drejta.
35. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se nuk ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së.
36. Për më tepër, parashtruesja e kërkesës është referuar edhe në shkeljet e nenit 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
37. Gjykata konsideron se nuk është e nevojshme për t'i shqyrtuar këto pretendime për shkak se parashtruesja e kërkesës nuk kishte provuar se si këto nene kanë të bëjnë me të drejtat e saj themelore.

(ii) Shkeljet e pretenduara të nenit 46 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së në lidhje me nenet e tjera

38. Gjykata i referohet nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës, i cili përcakton:

1. E drejta e pronës është e garantuar.
[...]

39. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së, i cili përcakton:

“Çdo person fizik ose juridik ka të drejtën e gëzimit paqësor të pasurisë së tij.
[...].”

A. Parimet e përgjithshme në lidhje me të drejtën për mbrojtjen e pronës

40. Gjykata rikujton parimet e përgjithshme të përcaktuara me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së në bazë të nenit 1 të Protokollit nr. 1, të cilat janë të aplikueshme edhe me nenin 46 të Kushtetutës dhe e arsyetojnë fushën e mbrojtjes së të drejtës në pronë (Shih, *Kopecký kundër Sllovakisë*, paragrafi 35 të Aktgjykimit të GJEDNJ-së të 28 shtatorit 2004, *MALTZAN (FREIHERR VON) dhe të tjerët kundër Gjermanisë*, paragrafi 74, Vendimi i KEDNJ-së për pranueshmëri i 2 marsit 2005).

41. Këto parime të përgjithshme janë si në vijim:

a) Privimi i pronësisë apo të një të drejte tjetër *in rem* në parim është akt i menjëhershëm dhe nuk prodhon gjendje të përhershme të “privimit të së drejtës” (Shih, *Malhous kundër Republikës Çeke*, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, të 12 korrikut 2001).

b) Neni 1 i Protokollit nr. 1 nuk garanton të drejtën për fitimin e pronës (Shih, *Van der Musselle kundër Belgjikës*, paragrafi 48, Aktgjykimi i GJEDNJ-së i 23 nëntorit 1983, dhe *Slivenko dhe të tjerët kundër Letonisë*, paragrafi 121, Aktgjykimi i GJEDNJ-së të 9 tetorit 2003).

c) Parashtruesi i kërkesës mund të pretendojë shkelje të nenit 1 të Protokollit nr. 1 vetëm për aq sa vendimet e kontestuara kanë të bëjnë me “pronën” e tij brenda kuptimit të kësaj dispozite “pronë” mund të jetë “pasuri ekzistuese”, duke përfshirë edhe pretendimet, në bazë të cilave parashtruesi mund të pretendojë “pritshmëri legjitime” që do të fitojë gëzimin efektiv të ndonjë të drejte të pronës së njëjtë. Në të kundërtën, shpresa në njohje të të drejtave të pronësisë që ishte e pamundur për të realizuar në mënyrë efektive nuk mund të konsiderohet si “pronë” brenda kuptimit të nenit 1 të Protokollit nr. 1, as një kërkesë kushtimore që pushon të jetë e vlefshme si rezultat i mospërmbushjes së kriterëve (Shih, *Prince Hans-Adam II i Lihtenshtajnit kundër Gjermanisë*, paragrafët 82 - 83, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, të 12 korrikut 2001, dhe *Gratzinger dhe Gratzingerova kundër Republikës Çeke*, paragrafi 69, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë, të 10 korrikut 2002).

d) Nuk mund të thuhet se lind ndonjë “pritje legjitime” atje ku ekziston një kontest në lidhje me interpretimin e drejtë dhe aplikimin e së drejtës së brendshme dhe atje ku parashtruesat e parashtruesit janë hedhur poshtë më

pas nga gjykatat kombëtare (Shih, *Kopecký kundër Sllovakisë*, paragrafi 50, i Aktgjykimit të GJEDNJ-së të 28 shtatorit 2004).

B. Zbatimi i këtyre parimeve në rastin konkret

42. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës nuk është bartëse e të drejtës në pronë; përkundrazi, ajo është përpjekur ta fitojë një pronë, do të thotë se parashtruesja ka pasur vetëm shpresën e njohjes së të drejtave të pronësisë, prandaj, një gjendje e tillë e drejtë “*nuk mund të konsiderohet “pronë” në kuptimin e nenit 1 të Protokollit nr. 1.*”
43. Të gjitha “*pritjet legjitime*” të parashtrueses së kërkesës se ajo do të fitojë gëzimin efektiv të ndonjë të drejte të pronës ishin të bazuara në Aktvendimin Oz. nr. 351-106 të Komunës së Suharekës me të cilin ka marrë ngastrën në shfrytëzim të përkohshëm si dhe në lejen për ndërtimin e objektit të përkohshëm montues.
44. Gjykata vëren se KKPK-ja (me Vendimin KKCC/D/C184/2012) e refuzoi kërkesën e parashtrueses për shkak të mungesës së juridiksionit.
45. Më tej, Gjykata vëren se Kolegji i Apelit me Aktgjykimin (GSK-KPA-A-225/13) ka konstatuar se “*prona e kontestuar është pronë shoqërore e regjistruar në regjistrin kadastral në emër të komunës së Suharekës.*”
46. Më tej, Gjykata rikujton se neni 1 i Protokollit nr. 1 “*nuk garanton të drejtën për të fituar pronën*”. Në Aktvendimin Oz. nr. 351-106 të Komunës së Suharekës shihet qartë se parashtrueses së kërkesës, për ngastrën në pronësi të Komunës së Suharekës, i është dhënë leja e përkohshme për ndërtimin e objektit të montuar të natyrës së përkohshme. Duke pasur parasysh si më sipër, është e qartë se prona e paluajtshme e kontestuar kurrë nuk ka qenë në pronësi të parashtrueses. Pretendimet e parashtrueses se ka pasur shkelje të së “*drejtës së saj për gëzim të qetë të pronës*” janë të pabazuara.
47. Gjykata rikujton se “*pritshmëria legjitime*” e të drejtës në pronë nuk mund të ndodhë “*në qoftë se ekziston një kontest në lidhje me interpretimin e drejtë dhe zbatimin e ligjit të brendshëm*”. Përveç kësaj, neni 46 i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit 1 të KEDNJ-së nuk garantojnë të drejtën në fitim të pronës.
48. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se me vendimet e KKPK-së dhe Kolegjit të Apelit nuk është shkelur neni 46 i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit 1 të KEDNJ-së.

Konkludim

49. Si përmbledhje, parashtruesja e kërkesës nuk ka treguar se procedurat përkatëse në ndonjë mënyrë ishin të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, Vendimi i GJEDNJ-së, të 30 qershorit 2009). Në fakt, parashtruesja e kërkesës nuk ka mbështetur dhe nuk ka treguar se me vendimet e kontestuarra janë shkelur të drejtat dhe liritë e saj të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ.

50. Prandaj, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtrueses nuk i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
51. Rrjedhimisht, kërkesa e parashtrueses është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe, si e tillë, e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe me rregullat 36 (2) (b) dhe d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 31 mars 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi